

การศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิจัยถึงสิทธิของผู้พิการทางสายตาที่จะได้รับความคุ้มครองในการบริโภคยารักษาโรค เนื่องจากผลจากยาในปัจจุบันยังไม่มีอักษรเบรลล์ โดยศึกษาหลักเกณฑ์ของกฎหมาย แนวทางและสาระสำคัญของสิทธิผู้พิการทางสายตา จริยธรรมทางธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจยา เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้พิการทางสายตาในการรับทราบข้อมูลตามผลจากยาในการบริโภคยารักษาโรคด้วยตนเอง การทำผลจากยาให้มีอักษรเบรลล์ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบธุรกิจยา ผู้บริโภค และมีแนวทางแก้ไขปัญหายังไง

จากการศึกษาพบว่า สิทธิของผู้พิการทางสายตาที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายในการรับทราบข้อมูลด้วยตนเองเกี่ยวกับผลจากยาในฐานะผู้บริโภค มีกฎหมายหลายฉบับที่ให้ความคุ้มครอง อาทิเช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ซึ่งกฎหมายที่กล่าวมานั้นยังไม่สามารถคุ้มครองผู้พิการทางสายตาได้อย่างแท้จริง เนื่องจากกฎหมายยังไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนในการคุ้มครองผู้พิการทางสายตาเกี่ยวกับการรับทราบข้อมูลข่าวสารด้วยตนเองในการเลือกใช้ยารักษาโรคที่ปรากฏอยู่ในผลจากยา

ในด้านผลกระทบที่มีต่อผู้ประกอบธุรกิจยาจากการจัดทำผลจากยาที่มีอักษรเบรลล์ ได้แก่ ต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งหากผู้ประกอบธุรกิจยาไม่รับภาระไว้เองแล้ว ผู้บริโภคทั่วไปต้องรับภาระราคาที่เพิ่มขึ้น แนวทางในการแก้ไข ได้แก่ การสนับสนุนให้ผู้ประกอบธุรกิจยานำหลักการทางจริยธรรมทางธุรกิจมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ และนำหลักการลดหย่อนภาษี ตลอดจนนำมาตรการทางกฎหมายและแนวทางปฏิบัติ เพื่อบังคับให้ผู้ประกอบการธุรกิจยารักษาโรคมีหน้าที่ต้องทำอักษรเบรลล์เพิ่มขึ้นในผลจากยา โดยการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้ความคุ้มครองผู้พิการทางสายตาให้ได้รับความเป็นธรรมและความปลอดภัยจากการใช้ยารักษาโรค

The aim of this research is to study the rights of the visually handicapped consumers with regard to the consumption of medicine since at present drug labels are not available in Braille. The research studied the legal principles involved, as well as the trend and important points regarding the rights of the visually handicapped. Moreover, the business ethics of drug manufactures were studied in order to protect the visually handicapped with regard to drug labels in case they consumed medicine by themselves. Drug labels in Braille would certainly affect the drug manufactures and the consumers. Therefore, this research also studied ways to solve such problems.

The findings indicated that the visually handicapped received the rights to be protected by law in regard to the receiving of information about drug labels as consumers. There are many laws for protection such as the Constitution of the Kingdom of Thailand (1997), the Act for the Rehabilitation of the Disabled (1991), the Consumer Protection Act of 1979, and the Drug Act of 1967. In reality, however, these laws have not protected the visually handicapped. This is because these laws do not have any clear provisions for the protection of the visually handicapped with regard to receiving information by themselves regarding the choice of medicine indicated on drug labels.

With regard to the effects of drug labels in Braille on drug manufacturers, this would entail a greater cost. If the drug manufacturers did not shoulder this burden, the consumers must shoulder it themselves. The ways to rectify this problem were to encourage drug entrepreneurs to adopt business ethics in their business operations, as well as to introduce a tax reduction and other legal measures and practical guidelines to force drug manufacturers to produce drug labels in Braille. This can be implemented through an amendment to the law in order to provide protection for the visually handicapped, thereby ensuring fairness and safety in the consumption of drugs.